

DRUGI PROTOKÓŁ

sporządzony w Hadze dnia 26 marca 1999 r.

do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.,

(Dz. U. z dnia 7 marca 2012 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 26 marca 1999 r. w Hadze został sporządzony Drugi Protokół do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r., w następującym brzmieniu:

Przekład

Drugiego Protokołu do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 roku, sporządzony w Hadze dnia 26 marca 1999 r.

Strony,

Świadome potrzeby ulepszania ochrony dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego i stworzenia wzmocnionego systemu ochrony specjalnie wyznaczonych dóbr kulturalnych;

Potwierdzając wagę postanowień Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 roku, i podkreślając konieczność uzupełnienia tych postanowień o środki, które wzmocnią ich stosowanie;

Pragnąc wyposażyć Wysokie Umawiające się Strony Konwencji w środki umożliwiające bardziej bezpośrednie zaangażowanie się w ochronę dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego poprzez stworzenie odpowiednich do tego celu procedur;

Zważywszy, że normy regulujące ochronę dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego powinny odzwierciedlać rozwój prawa międzynarodowego;

Potwierdzając, że zasady międzynarodowego prawa zwyczajowego nadal będą obowiązywały w sprawach nie uregulowanych postanowieniami niniejszego Protokołu;

Uzgodniły, co następuje:

Rozdział 1

Wprowadzenie

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszego Protokołu:

- a) "Strona" oznacza Państwo, będące stroną niniejszego Protokołu,
- b) "dobro kulturalne" oznacza dobro kulturalne zgodnie z definicją w Artykule 1 Konwencji,
- c) "Konwencja" oznacza Konwencję o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisaną w Hadze dnia 14 maja 1954 roku,

- d) "Wysoka Umawiająca się Strona" oznacza Państwo, będące stroną Konwencji,
- e) "ochrona wzmocniona" oznacza system ochrony wzmocnionej stworzony na mocy Artykułów 10 i 11,
- f) "cel wojskowy" oznacza obiekt, który ze względu na charakter, lokalizację, cel lub zastosowanie wnosi istotny wkład do działań wojskowych i którego całkowite lub częściowe zniszczenie, zajęcie lub zneutralizowanie w istniejących w danym momencie okolicznościach przynosi określoną korzyść wojskową,
- g) "bezprawne" oznacza działyane pod przymusem lub w inny sposób z naruszeniem stosownych postanowień prawa krajowego okupowanego terytorium lub prawa międzynarodowego,
- h) "Lista" oznacza Międzynarodową listę dóbr kulturalnych objętych wzmocnioną ochroną, utworzoną na mocy Artykułu 27 ustęp 1 b),
- i) "Dyrektor Generalny" oznacza Dyrektora Generalnego UNESCO,
- j) "UNESCO" oznacza Organizację Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury,
- k) "Pierwszy Protokół" oznacza Protokół o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisany w Hadze dnia 14 maja 1954 roku.

Artykuł 2

Stosunek do Konwencji

Niniejszy Protokół uzupełnia Konwencję w stosunkach między Stronami.

Artykuł 3

Zakres zastosowania

1. W dodatku do postanowień, które mają zastosowanie w czasie pokoju, niniejszy Protokół ma zastosowanie do sytuacji, o których mowa w Artykule 18 ustępy 1 i 2 Konwencji oraz Artykule 22 ustęp 1.
2. Jeżeli jednej ze stron konfliktu zbrojnego nie wiąże niniejszy Protokół, Strony niniejszego Protokołu pozostaną nim związane w swoich wzajemnych stosunkach. Będą ponadto związane niniejszym Protokołem w stosunku do Państwa strony konfliktu, które nie jest nim związane, o ile przyjmie ono postanowienia Protokołu i jak długo będzie je stosować.

Artykuł 4

Stosunek między Rozdziałem 3 a innymi postanowieniami Konwencji i mniejszego Protokołu.

Stosowanie postanowień Rozdziału 3 niniejszego Protokołu nie powoduje uszczerbku dla:

- a) stosowania postanowień Rozdziału I Konwencji i Rozdziału 2 niniejszego Protokołu,
- b) stosowania postanowień Rozdziału II Konwencji, z tym wyjątkiem, że gdy dobru kulturalnemu przyznana jest zarówno ochrona specjalna, jak i ochrona wzmocniona, to w stosunkach między Stronami niniejszego Protokołu lub między Stroną a Państwem, które przyjmuje i stosuje niniejszy Protokół zgodnie z Artykułem 3 ustęp 2, zastosowanie mają tylko postanowienia o ochronie wzmocnionej.

Rozdział 2

Ogólne postanowienia dotyczące ochrony

Artykuł 5

Zabezpieczenie dóbr kulturalnych

Środki przygotowawcze podejmowane w czasie pokoju dla zabezpieczenia dóbr kulturalnych przed dającymi się przewidzieć skutkami konfliktu zbrojnego stosownie do Artykułu 3 Konwencji winny obejmować, gdzie będzie to właściwe, przygotowanie spisów inwentarza, planowanie środków doraźnych w celu ochrony przed ogniem lub strukturalnym zniszczeniem, przygotowanie do usunięcia ruchomych dóbr kulturalnych lub zapewnienie odpowiedniej ochrony na miejscu dla takich dóbr oraz wyznaczenie kompetentnych władz odpowiedzialnych za zabezpieczenie dóbr kulturalnych.

Artykuł 6

Poszanowanie dóbr kulturalnych

W celu zapewnienia poszanowania dóbr kulturalnych zgodnie z Artykułem 4 Konwencji:

- a) uchylenie się od zobowiązań na podstawie kategoriycznej konieczności wojskowej w rozumieniu Artykułu 4 ustęp 2 Konwencji może mieć miejsce wyłącznie w celu skierowania aktu nieprzyjacielskiego przeciwko dobru kulturalnemu, wtedy i na tak długo, dopóki:
 - i) dane dobro kulturalne poprzez swoje przeznaczenie zostało przekształcone w obiekt wojskowy, oraz
 - ii) nie istnieje żaden inny możliwy sposób osiągnięcia korzyści wojskowej, jak ten, który daje skierowanie aktu nieprzyjacielskiego przeciwko temu obiektowi,
- b) uchylenie się od zobowiązań na podstawie kategoriycznej konieczności wojskowej w rozumieniu Artykułu 4 ustęp 2 Konwencji może mieć miejsce wyłącznie dla wykorzystania dóbr kulturalnych dla celów, które prawdopodobnie narażają je na zniszczenie lub uszkodzenie, wtedy i na tak długo, dopóki nie istnieje możliwość wyboru pomiędzy takim wykorzystaniem dóbr kulturalnych, a inną praktyczną metodą uzyskania podobnej korzyści wojskowej,
- c) decyzja o powołaniu się na kategoriyczną konieczność wojskową będzie podjęta wyłącznie przez oficera dowodzącego jednostką odpowiadającą wielkością batalionowi bądź większą, albo jednostką mniejszą, jeżeli okoliczności nie pozwalają inaczej,
- d) w przypadku ataku wynikającego z decyzji podjętej zgodnie z punktem a) należy wydać skuteczne wcześniejsze ostrzeżenie, jeżeli tylko pozwalają na to okoliczności.

Artykuł 7

Środki ostrożności podczas ataku

Bez uszczerbku dla innych środków ostrożności wymaganych przez międzynarodowe prawo humanitarne podczas prowadzenia operacji wojskowych, każda ze Stron konfliktu powinna:

- a) uczynić wszystko, co jest praktycznie wykonalne, dla sprawdzenia, że cele, jakie mają zostać zaatakowane, nie są dobrami kulturalnymi chronionym na mocy Artykułu 4 Konwencji,
- b) podjąć wszystkie praktycznie możliwe środki ostrożności przy wyborze środków i metod ataku w celu uniknięcia, a w każdym razie zminimalizowania, przypadkowego uszkodzenia dóbr kulturalnych chronionych na mocy Artykułu 4 Konwencji,
- c) powstrzymać się od podjęcia decyzji o ataku, który mógłby spowodować przypadkowe uszkodzenie dóbr kulturalnych chronionych na mocy Artykułu 4 Konwencji, którego rozmiary byłyby nadmierne w stosunku do oczekiwanej konkretnej i bezpośredniej korzyści wojskowej, oraz
- d) odwołać lub przerwać atak, gdy okaże się, że:
 - i) cel jest dobrem kulturalnym chronionym na mocy Artykułu 4 Konwencji,
 - ii) można oczekiwać, że atak spowoduje przypadkowe uszkodzenie dóbr kulturalnych chronionych na mocy Artykułu 4 Konwencji, którego rozmiary byłyby nadmierne w stosunku do oczekiwanej, konkretnej i bezpośredniej korzyści wojskowej.

Artykuł 8

Środki ostrożności przeciwko skutkom działań zbrojnych

Strony konfliktu powinny w stopniu największym, jak to jest praktycznie możliwe:

- a) usunąć ruchome dobro kulturalne z sąsiedztwa celów wojskowych lub objąć je właściwą ochroną na miejscu,
- b) unikać rozmieszczania celów wojskowych w pobliżu dóbr kulturalnych.

Artykuł 9

Ochrona dóbr kulturalnych na terytorium okupowanym

1. Bez uszczerbku dla postanowień Artykułów 4 i 5 Konwencji, Strona okupująca całość lub część terytorium innej Strony zabroni i będzie zapobiegać w odniesieniu do terytorium okupowanego:
 - a) wszelkiemu nielegalnemu wywozowi, innemu przemieszczaniu lub przenoszeniu własności dóbr kulturalnych,
 - b) wszelkim wykopaliskom archeologicznym, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to bezwzględnie niezbędne dla zabezpieczenia, udokumentowania lub zachowania dóbr kulturalnych,
 - c) wszelkim zmianom w dobrach kulturalnych lub zmianom w korzystaniu z takich dóbr kulturalnych, które mają na celu zatajenie lub zniszczenie dowodów o charakterze kulturowym, historycznym lub

naukowym.

2. Wszelkie archeologiczne prace wykopaliskowe, zmiany w dobrach kulturalnych lub zmiany w korzystaniu z dóbr kulturalnych na okupowanym terytorium powinny, o ile tylko nie uniemożliwiają tego okoliczności, być prowadzone w ścisłej współpracy z kompetentnymi władzami krajowymi okupowanego terytorium.

Rozdział 3

Ochrona wzmocniona

Artykuł 10

Ochrona wzmocniona

Dobro kulturalne może zostać objęte ochroną wzmocnioną pod warunkiem, że spełnia następujące trzy warunki:

- a) jest dziedzictwem kulturalnym o największym znaczeniu dla ludzkości,
- b) jest chronione na mocy odpowiednich krajowych środków prawnych i administracyjnych, uznających jego wyjątkową wartość kulturową i historyczną oraz zapewniających najwyższy poziom ochrony,
- c) nie jest wykorzystywane do celów wojskowych lub dla osłony miejsc wojskowych i Strona, która sprawuje władzę nad tym dobrem kulturalnym, złożyła deklarację potwierdzającą, że nie zostanie ono w ten sposób wykorzystane.

Artykuł 11

Przyznanie ochrony wzmocnionej

1. Każda, ze Stron powinna przedłożyć Komitetowi wykaz dóbr kulturalnych, dla których zamierza wystąpić o przyznanie ochrony wzmocnionej,
2. Strona, która sprawuje jurysdykcję lub władzę nad dobrem kulturalnym, może wnioskować, aby dobro to zostało umieszczone na Liście, która zostanie utworzona zgodnie z Artykułem 27 ustęp 1 b). Wniosek Strony powinien zawierać wszelkie niezbędne informacje odnoszące się do kryteriów wymienionych w Artykule 10. Komitet może zaprosić Stronę do wystąpienia o umieszczenie takiego dobra kulturalnego na Liście.
3. Inne Strony, Międzynarodowy Komitet Błękitnej Tarczy i inne organizacje pozarządowe o odpowiednim doświadczeniu mogą zarekomendować Komitetowi konkretne dobro kulturalne. W takim przypadku Komitet może zdecydować o zaproszeniu Strony do wystąpienia z wnioskiem o wpisanie takiego dobra kulturalnego na Listę.
4. Ani wystąpienie z wnioskiem o wpisanie dobra kulturalnego znajdującego się na terytorium, wobec którego prawo do suwerenności lub jurysdykcji rości sobie więcej niż jedno państwo, ani wpisanie tego dobra na Listę, w żaden sposób nie przesądza praw stron sporu.
5. Po otrzymaniu wniosku o wpisanie na Listę, Komitet poinformuje wszystkie Strony o tym wniosku. Strony mogą przedłożyć Komitetowi zastrzeżenia dotyczące tego wniosku w terminie sześćdziesięciu dni. Zastrzeżenia te powinny być składane wyłącznie na podstawie kryteriów wymienionych w Artykule 10. Powinny być szczegółowe i dotyczyć faktów. Przed podjęciem decyzji Komitet rozważy te zastrzeżenia, dając Stronie wnioskującej o wpisanie na Listę realną możliwość ustosunkowania się do nich. Jeżeli takie zastrzeżenia zostały przedłożone Komitetowi, decyzje o wpisaniu na Listę, niezależnie od treści Artykułu 26, podejmowane są większością czterech piątych głosów członków Komitetu obecnych i głosujących.
6. Przy podejmowaniu decyzji na temat wniosku Komitet powinien zwrócić się o radę do organizacji rządowych i pozarządowych, jak też do indywidualnych ekspertów.
7. Decyzja o przyznaniu lub odmowie przyznania ochrony wzmocnionej może być podjęta wyłącznie na podstawie kryteriów wymienionych w Artykule 10.
8. W wyjątkowych przypadkach, kiedy Komitet doszedł do wniosku, że Strona wnioskująca o wpisanie na listę danego dobra kulturalnego nie może spełnić kryteriów Artykułu 10 punkt b), Komitet może podjąć decyzję o przyznaniu ochrony wzmocnionej pod warunkiem, że Strona wnioskująca przedłoży prośbę o pomoc międzynarodową przewidzianą w Artykule 32.
9. W chwili rozpoczęcia działań zbrojnych Strona konfliktu może, w razie konieczności, prosić o przyznanie wzmocnionej ochrony dobrom kulturalnym znajdującym się pod jej jurysdykcją lub kontrolą poprzez zakomunikowanie swojego wniosku Komitetowi. Komitet natychmiast przekaże ten wniosek wszystkim Stronom konfliktu. W takim, przypadku Komitet rozpatrzy zastrzeżenia zainteresowanych Stron w trybie przyspieszonym. Decyzja o przyznaniu tymczasowej ochrony wzmocnionej będzie podjęta możliwie jak najszybciej i, niezależnie od treści Artykułu 26, większością czterech piątych głosów obecnych i

głosujących członków Komitetu. Komitet może przyznać tymczasową ochronę aż do chwili uzyskania wyniku regularnej procedury przyznawania ochrony wzmocnionej, pod warunkiem że są spełnione kryteria określone postanowieniami Artykułu 10 punkty a) i c).

10. Ochrona wzmocniona jest przyznawana przez Komitet dobru kulturalnemu z chwilą wpisania go na Listę.
11. Dyrektor Generalny bezzwłocznie prześle Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i wszystkim Stronom zawiadomienie o każdej decyzji Komitetu dotyczącej wpisania dobra kulturalnego na Listę.

Artykuł 12

Nietykalność dóbr kulturalnych objętych ochroną wzmocnioną

Strony konfliktu zapewnią nietykalność dobru kulturalnemu objętym ochroną wzmocnioną poprzez powstrzymanie się od czynienia takich dóbr obiektem ataku i od jakiegokolwiek wykorzystywania takich dóbr lub ich bezpośredniego otoczenia dla wsparcia działań wojskowych.

Artykuł 13

Utrata ochrony wzmocnionej

1. Dobro kulturalne objęte ochroną wzmocnioną traci tę ochronę wyłącznie:
 - a) gdy taka ochrona zostanie zawieszona lub cofnięta zgodnie z Artykułem 14, lub
 - b) jeżeli dobro, i na tak długo jak długo to dobro, ze względu na sposób jego wykorzystywania, jest obiektem wojskowym.
2. W warunkach, o których mowa w ustępie 1 b), dobro takie może stać się celem ataku tylko wtedy, gdy:
 - a) atak jest jedynym możliwym środkiem prowadzącym do zakończenia wykorzystywania dobra, w sposób opisany w ustępie 1 b),
 - b) przy doborze środków i metod ataku zostały uwzględnione wszelkie możliwe środki ostrożności w celu zakończenia wykorzystywania dobra w taki sposób i uniknięcia, a w każdym razie zminimalizowania, uszkodzenia dobra kulturalnego,
 - c) z wyjątkiem sytuacji, w których nie pozwalają na to wymogi natychmiastowej samoobrony:
 - i) decyzja o ataku jest podejmowana na najwyższym operacyjnym szczeblu dowodzenia,
 - ii) siłom zbrojnym przeciwnika zostało przekazane skuteczne wcześniejsze ostrzeżenie z żądaniem zakończenia wykorzystywania dóbr kulturalnych w sposób opisany w ustępie 1 b), oraz
 - iii) siłom zbrojnym przeciwnika dano odpowiedni czas na zmianę sytuacji.

Artykuł 14

Zawieszenie i cofnięcie ochrony wzmocnionej

1. Jeżeli dobro kulturalne przestało spełniać którekolwiek z kryteriów Artykułu 10 niniejszego Protokołu, Komitet może zawiesić jego status dobra objętego ochroną wzmocnioną lub cofnąć ten status poprzez skreślenie tego dobra kulturalnego z Listy.
2. W przypadku poważnego naruszenia Artykułu 12 w odniesieniu do dobra kulturalnego objętego ochroną wzmocnioną wskutek wykorzystywania go dla wsparcia działań wojskowych Komitet może zawiesić jego status dobra objętego ochroną wzmocnioną. Jeżeli takie naruszenia mają charakter ciągły, Komitet może wyjątkowo cofnąć dobru kulturalnemu status dobra objętego ochroną wzmocnioną poprzez skreślenie tego dobra z Listy.
3. Dyrektor Generalny bezzwłocznie prześle Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i wszystkim Stronom niniejszego Protokołu zawiadomienie o każdej decyzji Komitetu o zawieszeniu lub cofnięciu ochrony wzmocnionej dobru kulturalnemu.
4. Przed podjęciem takiej decyzji Komitet powinien zapewnić Stronom możliwość przedstawienia ich opinii.

Rozdział 4

Odpowiedzialność karna i jurysdykcja

Artykuł 15

Poważne naruszenia niniejszego Protokołu

1. Każda osoba popełnia przestępstwo w rozumieniu niniejszego Protokołu, jeżeli celowo i z naruszeniem Konwencji lub niniejszego Protokołu dopuszcza się któregośkolwiek z następujących czynów:
 - a) czyni celem ataku dobro kulturalne objęte ochroną wzmocnioną,
 - b) wykorzystuje dobro kulturalne objęte ochroną wzmocnioną lub jego najbliższe otoczenie do wsparcia działań wojskowych,
 - c) powoduje rozległe zniszczenia lub zawłaszcza dobro kulturalne objęte ochroną na mocy Konwencji i niniejszego Protokołu,
 - d) czyni dobro kulturalne objęte ochroną na mocy Konwencji i niniejszego Protokołu celem ataku,
 - e) dokonuje kradzieży, rabunku lub przywłaszczenia bądź popełnia akty wandalizmu skierowane przeciwko dobrom kulturalnym objętym ochroną na mocy Konwencji.
2. Każda ze Stron podejmie takie kroki, jakie mogą być niezbędne, aby w ramach prawa krajowego zostały uznane za przestępstwo czyny uznane za przestępstwo na mocy niniejszego Artykułu i aby przestępstwa takie podlegały odpowiednim karom. Czyniąc to, każda ze Stron będzie postępować zgodnie z ogólnymi zasadami prawa i prawa międzynarodowego, w tym z normami rozszerzającymi indywidualną odpowiedzialność karną na osoby inne niż te, które bezpośrednio popełniły dany czyn.

Artykuł 16

Jurysdykcja

1. Bez uszczerbku dla ustępu 2, każda ze Stron podejmie niezbędne kroki legislacyjne dla objęcia swoją jurysdykcją przestępstw wymienionych w Artykule 15 w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli takie przestępstwo zostanie popełnione na terytorium danego państwa,
 - b) jeżeli podejrzany o popełnienie przestępstwa jest obywatelem tego państwa,
 - c) w przypadku przestępstw, o których mowa w Artykule 15 ustępy a) do c), gdy podejrzany o popełnienie przestępstwa przebywa na terytorium tego państwa.
2. W odniesieniu do wykonywania jurysdykcji i bez uszczerbku dla Artykułu 28 Konwencji:
 - a) niniejszy Protokół nie wyklucza ponoszenia indywidualnej odpowiedzialności karnej ani wykonywania jurysdykcji na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego lub międzynarodowego, ani też nie ma wpływu na wykonywanie jurysdykcji na mocy międzynarodowego prawa zwyczajowego,
 - b) z wyjątkiem przypadków gdy państwo, które nie jest Stroną niniejszego Protokołu, może przyjąć i stosować jego postanowienia zgodnie z Artykułem 3 ustęp 2, członkowie sił zbrojnych i obywatele Państwa, które nie jest Stroną niniejszego Protokołu, z wyjątkiem tych obywateli, którzy służą w siłach zbrojnych państwa będącego Stroną niniejszego Protokołu, nie ponoszą indywidualnej odpowiedzialności karnej na mocy niniejszego Protokołu, ani też niniejszy Protokół nie nakłada obowiązku objęcia jurysdykcją takich osób czy dokonania ich ekstradycji.

Artykuł 17

Dochodzenie sądowe

1. Strona, na której terytorium przebywa podejrzany o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), jeżeli nie dokona ekstradycji tej osoby, to przedłoży, bez żadnego wyjątku i bez nieuzasadnionej zwłoki, tę sprawę swoim kompetentnym władzom w celu wszczęcia postępowania w trybie zgodnym z obowiązującym prawem krajowym lub, jeżeli mają zastosowanie, odpowiednimi normami prawa międzynarodowego.
2. Bez uszczerbku dla odpowiednich norm prawa międzynarodowego, jeżeli mają one zastosowanie, każda osoba przeciwko której toczy się postępowanie w związku z Konwencją lub niniejszym Protokołem będzie miała zagwarantowane uczciwe traktowanie i uczciwy proces, zgodnie z prawem wewnętrznym i prawem międzynarodowym, na wszystkich etapach postępowania i w żadnym wypadku nie będzie miała gwarancji mniej korzystnych niż te, które przewidziane są w prawie międzynarodowym.

Artykuł 18

Ekstradycja

1. Przestępstwa, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), będą uważane za przestępstwa podlegające ekstradycji na mocy umowy o ekstradycji zawartej między jakimikolwiek Stronami przed wejściem w życie niniejszego Protokołu. Strony zobowiązują się do włączenia takich przestępstw do każdej umowy o ekstradycji, która zostanie zawarta między nimi w późniejszym terminie.
2. Jeżeli Strona uzależniająca ekstradycję od istnienia umowy otrzyma wniosek o ekstradycję od innej Strony, z którą nie zawarła umowy o ekstradycji, Strona do której skierowano wniosek może, według

uznania, uważać niniejszy Protokół za podstawę prawną do ekstradycji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c).

3. Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy, uznają przestępstwa, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), za przestępstwa podlegające ekstradycji między nimi, na warunkach określonych przez prawo Strony do której skierowano wniosek.
4. W razie konieczności przestępstwa, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), będą traktowane, dla celów ekstradycji między Stronami, tak jakby zostały popełnione nie tylko w miejscu, w którym nastąpiły, ale także na terytorium Stron, które ustanowiły swoją jurysdykcję zgodnie z Artykułem 16 ustęp 1.

Artykuł 19

Wzajemna pomoc prawna

1. Strony będą udzielać sobie wzajemnie możliwie jak największej pomocy w związku z dochodzeniem lub postępowaniem karnym bądź ekstradycyjnym w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w Artykule 15, łącznie z pomocą w uzyskaniu pozostających w ich dyspozycji dowodów, niezbędnych do postępowania sądowego.
2. Strony będą wywiązywać się ze swoich zobowiązań, o których mowa w ustępie 1, zgodnie z wszelkimi umowami i innymi porozumieniami w przedmiocie wzajemnej pomocy prawnej, jakie mogą obowiązywać między nimi. W braku takich umów lub porozumień Strony będą udzielać sobie wzajemnie pomocy zgodnie z ich prawem wewnętrznym.

Artykuł 20

Podstawy do odmowy

1. Dla celów ekstradycji przestępstwa, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), a dla celów wzajemnej pomocy prawnej przestępstwa, o których mowa w Artykule 15, nie będą uważane za przestępstwa polityczne lub za przestępstwa powiązane z przestępstwami politycznymi, ani też za przestępstwa wynikające z motywów politycznych. Odpowiednio, wniosek o ekstradycję lub o wzajemną pomoc prawną w odniesieniu do takich przestępstw nie może zostać odrzucony wyłącznie na podstawie tego, że dotyczy przestępstwa politycznego lub przestępstwa powiązanego z przestępstwem politycznym, ani też przestępstwa wynikającego z motywów politycznych.
2. Nic w niniejszym Protokole nie może być interpretowane jako zobowiązujące do ekstradycji lub do udzielenia wzajemnej pomocy prawnej jeżeli Strona, do której wystąpiono z wnioskiem, ma istotne powody by uważać, że wniosek o ekstradycję za przestępstwa, o których mowa w Artykule 15 ustępy 1 a) do c), lub o wzajemną pomoc prawną w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w Artykule 15, został złożony w celu ścigania lub ukarania osoby z powodu jej rasy, religii, narodowości, pochodzenia etnicznego lub poglądów politycznych, lub że uwzględnienie wniosku przyczyni się do pogorszenia sytuacji tej osoby z jakiegokolwiek z tych powodów.

Artykuł 21

Środki odnoszące się do innych naruszeń

Bez uszczerbku dla Artykułu 28 Konwencji, każda Strona przyjmie środki prawne, administracyjne lub dyscyplinarne, jakie mogą być konieczne dla zakazania umyślnego popełniania następujących czynów:

- a) wszelkiego użycia dóbr kulturalnych z naruszeniem Konwencji lub niniejszego Protokołu,
- b) wszelkiego bezprawnego wywozu czy innego usunięcia lub przeniesienia prawa własności dóbr kulturalnych z terytorium okupowanego z naruszeniem Konwencji lub niniejszego Protokołu.

Rozdział 5

Ochrona dóbr kulturalnych w razie konfliktów zbrojnych nie mających charakteru międzynarodowego

Artykuł 22

Konflikty zbrojne nie mające charakteru międzynarodowego

1. Niniejszy Protokół ma zastosowanie w razie konfliktu nie mającego charakteru międzynarodowego,

- powstałego na terytorium jednej ze Stron.
2. Niniejszy Protokół nie ma zastosowania w sytuacji wewnętrznych niepokojów i napięć, takich jak zamieszki, odizolowane i sporadyczne akcje przemocy lub działania o podobnym charakterze.
 3. Nie można powoływać się na żadne z postanowień niniejszego Protokołu w celu naruszenia suwerenności Państwa lub pociągnięcia do odpowiedzialności rządu za użycie wszelkich zgodnych z prawem środków do utrzymania lub przywrócenia prawa i porządku w państwie lub do obrony jedności narodowej i integralności terytorialnej Państwa.
 4. Nic w niniejszym Protokole nie może powodować uszczerbku dla głównej jurysdykcji Strony, na terytorium której toczy się konflikt zbrojny nie mający charakteru międzynarodowego, w sprawach naruszeń, o których mowa w Artykule 15.
 5. Nie można powoływać się na żadne z postanowień niniejszego Protokołu w celu usprawiedliwienia interwencji bezpośredniej lub pośredniej, z jakiegokolwiek powodu, w konflikt zbrojny lub w sprawy wewnętrzne bądź zewnętrzne Strony, na terytorium której występuje ten konflikt.
 6. Zastosowanie niniejszego Protokołu do sytuacji, o której mowa w ustępie 1, nie będzie miało wpływu na sytuację prawną stron konfliktu.
 7. UNESCO może zaoferować swoje usługi stronom konfliktu.

Rozdział 6

Kwestie instytucjonalne

Artykuł 23

Zgromadzenie Stron

1. Zgromadzenie Stron będzie zwoływane w tym samym czasie co Konferencja Generalna UNESCO oraz skoordynowane z posiedzeniem Wysokich Umawiających się Stron, jeżeli Dyrektor Generalny zwoła takie posiedzenie.
2. Zgromadzenie Stron przyjmie swój Regulamin wewnętrzny.
3. Zgromadzenie Stron pełni następujące funkcje:
 - a) dokonywać wyboru członków Komitetu na podstawie Artykułu 24 ustęp 1,
 - b) zatwierdzać Wytyczne opracowane przez Komitet na podstawie Artykułu 27 ustęp 1 a),
 - c) opracowywać wytyczne dotyczące korzystania przez Komitet ze środków Funduszu oraz nadzorować ich wykorzystanie,
 - d) badać sprawozdania składane przez Komitet zgodnie z Artykułem 27 ustęp 1 d),
 - e) omawiać wszelkie problemy związane ze stosowaniem niniejszego Protokołu oraz udzielać zaleceń, jeżeli zajdzie taka potrzeba.
4. Na wniosek co najmniej jednej piątej Stron, Dyrektor Generalny zwoła Nadzwyczajne Zgromadzenie Stron.

Artykuł 24

Komitet ochrony dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego

1. Ustanawia się Komitet ochrony dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego. Komitet składa się z dwunastu Stron wybranych przez Zgromadzenie Stron.
2. Posiedzenia zwyczajne Komitetu będą odbywać się raz do roku, a posiedzenia nadzwyczajne - jeżeli zajdzie taka potrzeba.
3. Wybierając członków Komitetu, Strony będą starały się zapewnić sprawiedliwą reprezentację różnych regionów świata i różnych kultur.
4. Strony, które są członkami Komitetu, wybiorą na swoich przedstawicieli osoby posiadające kwalifikacje, w dziedzinie dziedzictwa kulturowego, obronności lub prawa międzynarodowego oraz zapewnią, w ramach wzajemnych konsultacji, że Komitet jako całość będzie posiadał odpowiednie kwalifikacje we wszystkich tych dziedzinach.

Artykuł 25

Kadencja

1. Kadencja Strony wybranej na członka Komitetu wynosi cztery lata, z prawem do jednokrotnego ponownego wyboru bezpośrednio po zakończeniu kadencji.
2. Niezależnie od postanowień ustępu 1, kadencja połowy członków wybranych podczas pierwszych

wyborów upłynie z końcem pierwszego zwyczajnego Zgromadzenia Stron odbywającego się po pierwszych wyborach. Członkowie ci zostaną wybrani drogą losowania przez Przewodniczącego Zgromadzenia po pierwszych wyborach.

Artykuł 26

Regulamin wewnętrzny

1. Komitet uchwała swój Regulamin wewnętrzny.
2. Większość członków Komitetu stanowi quorum. Decyzje Komitetu są podejmowane większością dwóch trzecich głosujących członków.
3. Przy podejmowaniu decyzji dotyczących dóbr kulturalnych dotkniętych konfliktem zbrojnym członkowie, którzy są stronami tego konfliktu, nie uczestniczą w głosowaniu.

Artykuł 27

Funkcje

1. Komitet pełni następujące funkcje:
 - a) opracowuje Wytyczne dotyczące stosowania niniejszego Protokołu,
 - b) przyznaje, zawiesza oraz cofa ochronę wzmocnioną dóbr kulturalnych, jak również tworzy, prowadzi i promuje Listę dóbr kulturalnych objętych ochroną wzmocnioną,
 - c) obserwuje i nadzoruje stosowanie niniejszego Protokołu oraz promuje identyfikację dóbr kulturalnych objętych ochroną wzmocnioną,
 - d) bada sprawozdania Stron i formułuje uwagi do tych sprawozdań, uzyskuje wyjaśnienia, jeżeli zachodzi taka potrzeba, oraz przygotowuje dla Zgromadzenia Stron własne sprawozdania na temat stosowania niniejszego Protokołu,
 - e) otrzymuje i rozpatruje wnioski o pomoc międzynarodową, zgodnie z Artykułem 32,
 - f) określa sposób wykorzystania Funduszu,
 - g) wykonuje wszelkie inne funkcje zlecone przez Zgromadzenie Stron.
2. Komitet wykonuje swoje funkcje we współpracy z Dyrektorem Generalnym.
3. Komitet współpracuje z organizacjami międzynarodowymi i krajowymi, rządowymi i pozarządowymi, mającymi cele podobne do celów Konwencji, Pierwszego Protokołu i niniejszego Protokołu. Aby wesprzeć wypełnianie swych funkcji, Komitet może zaprosić do udziału w swych posiedzeniach, w charakterze doradczym, uznane organizacje działające w tej dziedzinie, takie jak organizacje posiadające formalne związki z UNESCO, włączając w to Międzynarodowy Komitet Błękitnej Tarczy (ICBS) oraz jednostki wchodzące w skład tej organizacji. Do uczestnictwa w posiedzeniach Komitet może również zaprosić, w charakterze doradców, przedstawicieli Międzynarodowego Ośrodka Studiów nad Ochroną i Restauracją Dóbr Kultury (Ośrodka Rzymskiego) (ICCROM) oraz Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża (ICRC).

Artykuł 28

Sekretariat

Komitet ma do pomocy Sekretariat UNESCO, który przygotowuje dokumentację dla Komitetu, porządek dzienny jego posiedzeń i zapewnia wykonywanie jego decyzji.

Artykuł 29

Fundusz ochrony dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego

1. Tworzy się Fundusz dla następujących celów:
 - a) świadczenia pomocy finansowej oraz pomocy w innej formie dla wsparcia środków przygotowawczych lub innych podejmowanych w czasie pokoju zgodnie, między innymi, z Artykułem 5, Artykułem 10 punkt b) i Artykułem 30, oraz
 - b) udzielania pomocy finansowej oraz pomocy w innej formie w związku z doraźnymi, tymczasowymi lub innymi środkami podejmowanymi dla ochrony dóbr kulturalnych podczas konfliktu zbrojnego lub podczas ich odzyskiwania natychmiast po zakończeniu działań zbrojnych zgodnie, między innymi, z Artykułem 8 punkt a).
2. Fundusz stanowi fundusz powierniczy zgodnie z postanowieniami regulaminu finansowego UNESCO,
3. Wydatki Funduszu będą użyte wyłącznie na cele określone przez Komitet, zgodnie z wytycznymi, o

których mowa w Artykule 23 ustęp 3 c). Komitet może przyjąć wpłaty przeznaczone wyłącznie na realizację określonego programu lub projektu, pod warunkiem że podjął on decyzję o realizacji tego programu lub projektu.

4. Środki Funduszu składają się z:
 - a) dobrowolnych składek Stron,
 - b) wpłat, darów i zapisów czynionych przez:
 - i) inne państwa,
 - ii) UNESCO lub inne organizacje systemu Narodów Zjednoczonych,
 - iii) inne organizacje międzyrządowe lub pozarządowe, oraz
 - iv) instytucje publiczne lub prywatne albo osoby fizyczne,
 - c) odsetek przypadających od kwot zgromadzonych przez Fundusz,
 - d) dochodów uzyskanych ze zbiorów pieniężnych i wpływów z imprez organizowanych na rzecz Funduszu, oraz
 - e) wszelkich innych przychodów przewidzianych przez wytyczne mające zastosowanie do Funduszu.

Rozdział 7

Rozpowszechnianie informacji i pomoc międzynarodowa

Artykuł 30

Rozpowszechnianie

1. Strony będą starały się wszelkimi właściwymi środkami, w szczególności za pomocą programów edukacyjnych i informacyjnych, wzmacniać w swoich społeczeństwach poszanowanie i uznanie wartości dóbr kulturalnych.
2. Strony będą rozpowszechniać niniejszy Protokół w jak najszerszym stopniu, zarówno w czasie pokoju, jak też w czasie konfliktu zbrojnego.
3. Wszelkie władze wojskowe lub cywilne, które podczas konfliktu zbrojnego są odpowiedzialne za stosowanie niniejszego Protokołu, powinny być w pełni zapoznane z niniejszym tekstem. W tym celu Strony, stosownie:
 - a) włączą wytyczne i instrukcje dotyczące ochrony dóbr kulturalnych do swoich regulaminów wojskowych,
 - b) opracują i będą realizować we współpracy z UNESCO i odnośnymi organizacjami rządowymi i pozarządowymi programy szkoleniowe i edukacyjne na czas pokoju,
 - c) będą informować się wzajemnie, za pośrednictwem Dyrektora Generalnego, o przepisach prawnych i administracyjnych oraz środkach powziętych na podstawie punktów a) i b),
 - d) będą informować się wzajemnie, tak szybko jak jest to tylko możliwe, za pośrednictwem Dyrektora Generalnego, o przepisach prawnych i administracyjnych, które zamierzają przyjąć, aby zapewnić stosowanie niniejszego Protokołu.

Artykuł 31

Współpraca międzynarodowa

W sytuacji poważnych naruszeń niniejszego Protokołu Strony zobowiązują się działać, wspólnie poprzez Komitet lub indywidualnie, we współpracy z UNESCO i Organizacją Narodów Zjednoczonych oraz w zgodzie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 32

Pomoc międzynarodowa

1. Strona może wnioskować o udzielenie przez Komitet pomocy międzynarodowej w odniesieniu do dóbr kulturalnych objętych ochroną wzmocnioną, jak również pomocy w przygotowaniu, opracowaniu lub stosowaniu przepisów prawnych i administracyjnych oraz środków, o których mowa w Artykule 10.
2. Strona konfliktu, która nie jest Stroną niniejszego Protokołu, lecz przyjmuje i stosuje przepisy zgodne z Artykułem 3 ustęp 2, może zwracać się z wnioskiem do Komitetu o udzielenie stosownej pomocy międzynarodowej.
3. Komitet przyjmie przepisy dotyczące składania wniosków o udzielenie pomocy międzynarodowej oraz określi formy, w jakich może ona występować.
4. Zachęca się Strony, aby za pośrednictwem Komitetu udzielały wszelkiej pomocy technicznej

wnoszącym o to Stronom bądź stronom konfliktu.

Artykuł 33

Pomoc UNESCO

1. Strona może zwrócić się do UNESCO z prośbą o pomoc techniczną w zorganizowaniu ochrony swoich dóbr kulturalnych, taką jak działania przygotowawcze do opieki nad dobrami kulturalnymi, środki zapobiegawcze i organizacyjne w nagłych wypadkach oraz tworzenie krajowych inwentarzy dóbr kulturalnych, lub w związku z jakimkolwiek innym zagadnieniem wynikającym ze stosowania niniejszego Protokołu. UNESCO udziela tej pomocy w granicach swego programu i swoich możliwości.
2. Zachęca się Strony do udzielania pomocy technicznej na poziomie dwustronnym i wielostronnym.
3. UNESCO jest uprawniona do występowania z własnej inicjatywy do Stron z propozycjami w tych sprawach.

Rozdział 8

Wykonanie niniejszego Protokołu

Artykuł 34

Mocarstwa opiekuńcze

Niniejszy Protokół będzie stosowany we współpracy z Mocarstwami opiekuńczymi, odpowiedzialnymi za zabezpieczenie interesów Stron konfliktu.

Artykuł 35

Procedura pojednawcza

1. Mocarstwa opiekuńcze zaoferują swoje dobre usługi ilekroć uznają, że leży to w interesie dóbr kulturalnych, a w szczególności w razie braku zgody między Stronami konfliktu co do stosowania lub wykładni postanowień niniejszego Protokołu.
2. W tym celu każde z Mocarstw opiekuńczych może, na zaproszenie jednej ze Stron, Dyrektora Generalnego lub z własnej inicjatywy, zaproponować Stronom konfliktu spotkanie ich przedstawicieli, a w szczególności przedstawicieli władz powołanych do ochrony dóbr kulturalnych, w razie potrzeby na terytorium państwa, które nie jest stroną konfliktu. Strony konfliktu zobowiązane są przychylić się do otrzymanej propozycji odbycia spotkania. Mocarstwa opiekuńcze zgłaszają do akceptacji Stronom konfliktu nazwisko osoby bądź będącej obywatelem Państwa nie stanowiącego strony konfliktu, bądź zaproponowanej przez Dyrektora Generalnego, która zostanie zaproszona do udziału w spotkaniu w charakterze przewodniczącego.

Artykuł 36

Postępowanie pojednawcze w razie braku Mocarstw opiekuńczych

1. Jeżeli w konflikcie nie zostały wyznaczone Mocarstwa opiekuńcze, Dyrektor Generalny może zaoferować swoje dobre usługi lub podjąć inne działania o charakterze koncyliacji lub mediacji w celu rozstrzygnięcia nieporozumień.
2. Na zaproszenie jednej ze Stron lub Dyrektora Generalnego, Przewodniczący Komitetu może zaproponować Stronom konfliktu spotkanie ich przedstawicieli, a w szczególności przedstawicieli władz powołanych do ochrony dóbr kulturalnych, jeżeli uzna to za właściwe, na terytorium Państwa, które nie jest stroną konfliktu.

Artykuł 37

Przekłady i sprawozdania

1. Strony przełożą niniejszy Protokół na urzędowe języki oraz przekażą oficjalne teksty przekładów Dyrektorowi Generalnemu.
2. Strony będą przedkładać Komitetowi co cztery lata sprawozdanie na temat wykonania niniejszego Protokołu.

Artykuł 38

Odpowiedzialność państwa

Żadne postanowienie niniejszego Protokołu dotyczące indywidualnej odpowiedzialności karnej nie wpływa na odpowiedzialność państw przewidzianą w prawie międzynarodowym, włączając w to obowiązek odszkodowania.

Rozdział 9

Postanowienia końcowe

Artykuł 39

Języki

Niniejszy Protokół sporządzono w językach angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie sześć tekstów jest równie autentycznych.

Artykuł 40

Podpisanie

Niniejszy Protokół nosi datę 26 marca 1999 roku. Wszystkie Wysokie Umawiające się Strony mogą go podpisać w Hadze od dnia 17 maja 1999 roku do dnia 31 grudnia 1999 roku.

Artykuł 41

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Wysokie Umawiające się Strony, które podpisały niniejszy Protokół zgodnie z procedurą konstytucyjną każdej z nich.
2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane Dyrektorowi Generalnemu.

Artykuł 42

Przystąpienie

1. Inne Wysokie Umawiające się Strony będą mogły przystąpić do niniejszego Protokołu począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.
2. Przystąpienia dokonuje się poprzez złożenie dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu.

Artykuł 43

Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wejdzie w życie trzy miesiące po złożeniu dwudziestu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. Następnie, w odniesieniu do każdej Strony, będzie wchodził w życie trzy miesiące po złożeniu przez nią dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 44

Wejście w życie w warunkach konfliktu zbrojnego

W sytuacjach określonych w Artykułach 18 i 19 Konwencji, dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niniejszego Protokołu, złożone przez strony konfliktu czy to przed rozpoczęciem działań zbrojnych, lub okupacji, czy też po ich rozpoczęciu, wywołują natychmiastowe skutki prawne. Dyrektor Generalny roześle w takich wypadkach zawiadomienia przewidziane w Artykule 46 najszybszym sposobem.

Artykuł 45

Wypowiedzenie

1. Każda Strona może wypowiedzieć niniejszy Protokół.
2. Wypowiedzenie będzie notyfikowane na piśmie, dokumentem złożonym Dyrektorowi Generalnemu.
3. Wypowiedzenie wywoła skutki prawne po upływie roku od otrzymania dokumentu wypowiedzenia. Jeżeli jednak w chwili upływu tego okresu Strona wypowiadająca będzie zaangażowana w konflikt zbrojny, skutki prawne wypowiedzenia ulegną zawieszeniu aż do zakończenia działań zbrojnych lub też czynności mających na celu repatriację dóbr kulturalnych, w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.

Artykuł 46

Zawiadomienia

Dyrektor Generalny będzie zawiadamiał wszystkie Wysokie Umawiające się Strony oraz Organizację Narodów Zjednoczonych o złożeniu wszelkich dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, wymienionych w Artykułach 41 i 42, oraz o wypowiedzeniach wymienionych w Artykule 45.

Artykuł 47

Rejestracja w Organizacji Narodów Zjednoczonych

Zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych niniejszy Protokół będzie zarejestrowany w Sekretariacie Narodów Zjednoczonych na wniosek Dyrektora Generalnego.

W dowód powyższego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Hadze, dnia dwudziestego szóstego marca 1999 roku w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach UNESCO, a którego uwierzytelnione odpisy zostaną dostarczone wszystkim Wysokim Umawiającym się Stronom,

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że;

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego protokołu,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 17 listopada 2011 r.